

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De informatione patientiæ & luctamine aduersus concupiscentias. XII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

*De informatione patientia, & luctamine aduersus
concupiscentias.*

1. **D**omine Deus, vt video, patientia est mihi valde necessaria, multa enim in hac vita accidentur contraria. Nam qualitercumque ordinauero de pace mea, non potest esse sine bello & dolore vita mea. Ita est fili. Sed volo te non tam querere pacem, quam tentationibus careat, aut contraria non sentiat, sed tunc iam estimata pacem inuenisse, cum fueris variis tribulationibus exercitatus, & in multis contrarietatibus probatus.

2. Si dixeris te non posse multa pati, quomodo tunc sustinebis ignem purgatorij? De duabus malis, minus est semper eligendum. Ut ergo æterna futura supplicia possis evadere, mala presentia studcas pro Deo æquanimiter tolerare. An putas, quod homines seculi huius, nihil vel parum patientantur? Nec hoc inuenies, etiam si delicatisimos quæsieris. Sed habent (inquis) multas delectationes, & proprias sequuntur voluntates, ideoq; parum ponderant suas tribulationes. Esto, ita sit, vt habeant quicquid voluerint; sed quamdiu (putas) durabit?

3. Ecce, quemadmodum fumus deficient abundantes in seculo, & nulla erit recordatio præteriorum gaudiorum. Sed & cum adhuc viuunt, non sine amaritudine, & tædio, ac timore, in eis quiescunt. Ex eadem namque re, vnde sibi delectationem concipiunt, inde doloris pœnam frequenter recipiunt. Iustè illis fit vi quia inordinatè delectationes querunt & sequuntur, non sine confusione & amaritudine eas expleant.

4. O quam breves, quam falsæ, quam inordinatae & turpes omnes sunt! Veruntamen præ ebrietate & cæcitate non intelligunt, sed velut muta animalia, propter modicum corruptibilis vita delectamentum, mortem animæ incurvant. Tu ergo fili, post concupiscentias tuas non eas, & à voluntate tua auertere. Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.

5. Etenim si veraciter vis delectari, & abundantius à me cōsolari, ecce in contemptu omnium mundanorum, & in absclisione omnium infirmarum delectationum, erit benedictio tua, & copiosa tibi reddetur consolatio. Et quanto te plus ab omni creaturarum solatio subtraxeris, tanto in me suauiores & potentiores consolationes inuenies. Sed primò, non sine quadam tristitia & labore certaminis ad has pertinges. Obsistet inolita consuetudo, sed meliori consuetudine devinctetur. Remururabit caro, sed feroce spiritus frenabitur. Instigabit & exacerbabit serpens antiquus; sed oratione fugabitur; insuper & labore utili, aditus ei magnus obstructur,

CAPYT

